

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 1/2020

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 05.11.2021. ГОДИНЕ

К-По2 бр.1/2020

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ
-одржаном дана 05. новембра 2021. године-

Председник већа: 05.11.2021. године, 12:30 часова

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2 1/2020 против оптуженог Османа Османовића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и других кривичних дела, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО бр.1/20 од 21.02.2020. године, потврђеној дана 12.03.2020. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли има примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

Записник води записничар Јасминка Јовановић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине – Душан Кнежевић, са тужилачким сарадником Јеленом Владисављев,

-оптужени Осман Османовић, доведен преко Управе Окружног затвора у Београду.

-бранилац оптуженог - адвокат Ђорђе Дозет.

У публици присутна лица:

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED].

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **одржи**.

Наставља се главни претрес прекинут дана 11.10.2021. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза са Основним судом Брчко Дистрикта.

Добар дан, да ли се чујемо?

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Добар дан, чујемо се.

Председник већа: Да ли можете да нам се представите?

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Судија Основног суда Евић Сања.

Председник већа: Сања?

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Евић.

Председник већа: Да ли је у судницу приступио сведок [REDACTED]?

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Управо ћемо га прозвати.

Председник већа:

Констатује се да судија Основног суда Брчко Дистрикта, Евић Сања обавештава суд да је у судницу приступио сведок [REDACTED].

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем у својству сведока [REDACTED].

Испитивање сведока [REDACTED]

Ви ћете утврдити истоветност сведока и саопштићете нам податке из документа на основу кога сте утврдили његов идентитет.

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Опростите, нисам Вас последње чула. Извршићу само идентификацију. Лична карта је...

Председник већа: Да, изволите.

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Лична карта је предата [REDACTED] је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Број личне карте је [REDACTED]. А сад можемо почети, претпостављам да ћете Ви узети личне податке од сведока, је ли тако?

Председник већа: Да, узећу ја. Ја Вам се захваљујем. Да ли можемо да видимо сведока?

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Молим вас да пребаците на сведока. Ево сада ће наша ИТ служба пребацити.

Председник већа: Добар дан. Сведок [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Реците нам датум рођења?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], (...00.04.25..неразумљиво)

Председник већа: Име оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Да ли познајете оптуженог Османа Османовића?

Сведок [REDACTED]: Из виђења.

Председник већа: Нисте у сродству, нисте у завади претпостављам?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Ви сте предложени да будете испитани као сведок у овом поступку. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли се као сведок заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Заклињете се?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: На овај начин како сам то ја саопштила?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Сведок опоменут, упозорен у смислу одредби члана 95 став 1 и 2 ЗКП, положио заклетву у смислу члана 96 ЗКП.

Реците ми, пошто сте рекли да познајете оптуженог Османа Османовића из виђења, да ли, шта можете да нам кажете, шта Вам је познато у вези са Османом Османовићем из предратног периода и ратног периода и у односу на лишење слободе [REDACTED]. Да ли сте упознати са тим чињеницама?

Сведок [REDACTED]: Јесам, не знам шта Вас интересује.

Председник већа: Па, ево реците све што Вам је познато а ми ћемо након тога да Вам постављамо питања.

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Колегинице, ја се извињавам, имамо мали технички проблем. Јако слабо Вас чујемо па ћу ево замолити асистента да види, сведок Вас не чује. Само један тренутак, ако није проблем да усагласимо овај део како би Вам могао одговорати на питања.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Е сад је боље.

Судија Брчко Дистрикта БиХ: Можемо почети.

Председник већа: Да ли се сада боље чујемо?

Сведок [REDACTED]: Па, мало, за нијансу.

Председник већа: За нијансу?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли имате можда слушалице, обраћам се судији, да ли имате можда слушалице које би помогле сведоку?

Сведок [REDACTED]: Па, добро, могу чути, не прича нико, нема потребе.

Председник већа: Може, чујете. Рекли сте да познајете Османа Османовића. Ево реците нам, шта знате о Осману Османовићу, како га познајете, кажете из виђења. Где сте га то виђали и што се тиче [REDACTED], да ли истог познајете и шта можете да нам кажете, да ли сте упознати у односу на његово лишење слободе и заустављање на одређеном пункту у Горњем Рахићу 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Па Османа знам из виђења, радио је у полицији. Знам да сам га доле виђао у станици, а шта је обављао, немам појма, верујте ми, какву је функцију обављао. То је прије рата. [REDACTED] ми је први комшија, значи кућа до куће.

Председник већа: Добро. Османа Османовића кажете да знате да је радио у полицији. Да ли га лично познајете, да ли сте имали неке контакте?

Сведок [REDACTED]: Не, не, знамо се двије године или три, старији је од мене. Путем кад наиђе климне главом, ја клинем и то је све што смо обављали разговор.

Председник већа: Добро, реците нам [REDACTED] Вама је познато да је он био лишен слободе је ли тако у време рата, почетка рата?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Шта можете о томе да нам испричате?

Сведок [REDACTED]: Не знам шта Вас интересује.

Председник већа: Па, ето како је дошло до тога да он буде лишен слободе, да ли сте Ви тада били са њим, где је лишен слободе, ко је ухапсио [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знате, најбоље је да Вам испричам отпочетка тог догађаја читавог до његовог хапшења.

Председник већа: Да, да.

Сведок [REDACTED]: Ми смо оно још није почело пуцање, не знам ни ја шта је, неке страже смо чували у улици и било нас је мјешовито и Срба и Хрвата и Муслимана, чували смо нешто. Кад је мост отишао дигнут 01. маја, ја сам отишао на пијаци, кобојаги неки лук млади да се продаје. Кад сам се вратио сви су се, сва улица је остала пуста, у ствари, Срби су сви отишли. Није остао нико. Остао је [REDACTED] [REDACTED], комшија мој и [REDACTED], не знам како се презива и са женом је он остао. И сад ту смо ми се кобојаги нешто смо чували, не знам ни ја шта смо. [REDACTED] је, не могу се датума тачно сетити колико дана, он је у току дана био ту и навече ошао у Грбавицу. То је суседно село код Брчког. И он је одлазио тако нон-стоп. На крају није проблем што он оде, оде да преспава и врати се, него је проблем што смо ми ту у нашој луци имали две пушке неке које смо кобојаги нешто бранили. Доћи ће људи, побиће нас, немамо ништа. И онда смо ја и [REDACTED] њему овако, или иди и немој се враћати или остани па неће те нико дирати. То је на томе тако завршено. И он је реко, „нећу, горе ме гоне да узмем

пушку, ја ћу остати овде код куће“. И тако он је остао. Нисмо имали никаквих проблема ту, све је то било. Међутим, не могу се сетити којег датума, већ су борбе кренуле око болнице доле, тако да смо отишли мало и ми доле и учествовали у томе. Кад смо навече дошли, то је био већ мрак, навече кад смо се вратили, било је ту доле у неком подруму, кухали себи, јер је само мушкиња остало, жене су све побегле, отишле. И послате ван Брчког. [REDACTED] плаче. Шта је било, каже, дошли ХОС-овци да га закољу. Ми смо се сви препали. Ја сам се први, ко је био, који ХОС-овци. Не зна нико, знам само да су на рукавима имали „ХОС“. Одвели га иза куће да га закољу. Ја сам се тада први пут препао, једноставно гарантујеш некоме да га неће нико дирати, а овај не можеш га држати у џепу, не знам шта да радим. И хајде, ја њем вичем, „[REDACTED], најбоље да идеш“. Неће у Грбач. Жена и деца су му ваљда према Бијељини отишли, овај према Бијељини неће ни тамо. Он би хтео у Обудовац, то је село где је рођен. Међутим, ми смо могли то до излаза из Брчког, то је негде код Антуновића пумпе, дотле горе, немам појма шта је, ја њему вичем „дотле, даље шта ти бог да“. Неће. И тако у свим тим разговорима он је се сетио неке његове пријатељице где су радили скупа из Рахића и „могао би ја код ње отићи, јер ово неће трајати више од петнаест дана“. И добро, тако смо се договорили. Сутра ујутру да ја одем са њим да га не би ко горе малтретирао, до те пријатељице у суседно село Рахић. И ујутру смо ми кренули. Он је закачио неку приколицу, неко месо што је било, већ ту није било ни струје ни овог да се не поквари, он виче „да понесе и то“. И тако је то кренуло. Отишли смо на улазу у то село Окрајци се зове. Полиција, мислим да су били резервни састав, униформа резервног састава полиције су били. Нас су зауставили, мене и њега. У ствари за нама, када смо то прије тога преговарали где ћемо ићи, исто и [REDACTED] са својом женом, и он ће ићи за суседно неко село, ту је његова кона има горе и он ће ићи. И он је читаво време ишао за нама кад смо ми кренули. На улазу у Окрајке они су и мене и њега заробили и на земљу нас оборили и шта, ја сам почео се бунити, шта је то, ово, оно, „знате да је за њим потерница расписана“. Каква потерница, немам ја појма о чему се ради. И овај, све то време [REDACTED] је посматрао позади, он каже, ја сам се готово упишао био у гаће, једноставно препао се човек. И ја сам, дај, шта је, каже, „води га у полицију“. И они су мене у кола, [REDACTED] је остао јер је кренули смо са [REDACTED] аутом, овај остао ту на пункту. Они су мене у кола и одмах ме горе у Рахић у неку, стара је нека кућа то била, нека велика кућа нека стара. Увели су ме унутра, не могу сада да се сетим ко је био, али неко је рекао, „знаш да је за њим потерница расписана, иди га доведи [REDACTED]“. И они мене у кола ставили и доле поново на тај улаз у село да видимо где је он. Док сам ја се вратио доле, њега нема, шта је, каже одвели га у полицију. Ја поново назад, „хајде, вози ме горе до“, кобајаги полиција шта је било у тој кући. И овај унутра сам ушао, на ходнику, то је било предсобље неко. Ту је седео [REDACTED] и Осман и још је неко био до њих, не могу да се сетим тачно ко је све био. Они су њега нешто испитивали, разумеш. И кроз ходник су пролазили полицајци. Ја сам тад знао све њих из виђења, то је све из Брчког полиција била Муслимани тада који су горе избегли. Пролазили су кроз тај ходник и [REDACTED] је њима своју причу причао. Кад је испричао, ја сам њима испричао што сам сада Вама рекао, како сам му нудио да иде, како он није хтео, како једноставно и то сам ја њима исто испричао. Тад је не знам ко је рекао да они имају дојаву да он има радиостаницу у кући, да су послали полицију у међувремену да му претресу кућу. Ја овај добро, рекох, нема проблема, никаквих ако је то то овај. Кад сам у ствари ја кад сам излазио, не могу се свега сетити, давно је то било, кад сам излазио ја сам онда рекао [REDACTED], ако не нађете човека, ништа, немојте да дирате човека, без везе. А ако нађете, нек му је бог на помоћи. Међутим, ја сам тад вратио се назад. У ствари, ја кад сам кренуо назад, он је мени дао кључеве од аута, виче, „де, богати однеси, ево ти кључ од аута, утерај у гаражу ауто, закључај кућу и стави кључ испод вазне ту неке“. Ја

сам то све обавио да бих сутрадан и ја био рањен и тако да је то све се пореметило и то је то. Можда неке детаље сам прескочио, али у суштини то је то.

Председник већа: Добро. Дакле, да ли сте и Ви били приведени или је само он био приведен?

Сведок [REDACTED]: У првом моменту и ја сам, обадвојица смо били заробљени, ја и он на пункту. Мене су оборили на земљу доле и пушке уперили и то је то.

Председник већа: Добро, на пункту су Вас заробили. А нису Вас истовремено одвели него су одвели најпре?

Сведок [REDACTED]: Мене, прво мене.

Председник већа: И код кога су Вас одвели?

Сведок [REDACTED]: Па у ту кућу неку, да ли је то била полиција, шта је било тамо.

Председник већа: Да ли је ту било неко службено лице које Вас је сачекало?

Сведок [REDACTED]: Било је пуно, ја не могу сада да се сетим, пуно је било, све су то били полицајци из Брчког, знам их из виђења, али не знам имена

Председник већа: Да ли су Вас одвели код неког службеног лица да Вас испита, саслуша?

Сведок [REDACTED]: Неко је мени на ходнику, не могу да се сетим, неко је рекао од гих полицајаца, „знаш да је за њим потерница расписана?“. Не могу се сетити ко је био, верујте ми, не могу се сетити.

Председник већа: За ким потерница расписана, за [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А Вас, ја питам за Вас, да ли је Вас?

Сведок [REDACTED]: Није, није звао мене, зато што сам био са њим.

Председник већа: Добро, дакле Ви сте ту дошли до ходника, у тој згради и нигде нисте уведени, ни у било какву службену просторију?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Нико Вас није испитивао, нико Вам није узимао личне податке, пустили су Вас одмах?

Сведок [REDACTED]: Ма, какци подаци, то је било на почетку, није се знало ни ко пије ни ко плаћа.

Председник већа: Па, да ли Вас је неко саслушавао? Како је дошло до тога, кажете, Ви сте заједно ухапшени са [REDACTED]. Како је дошло до тога да Вас пусте, ко је одлучио да Вас пусте?

Сведок [REDACTED]: Па шта ја знам ко је одлучио, нико, једноставно ваљда што сам Муслиман пустили су ме, ето то је то.

Председник већа: Па, коме сте рекли да је Муслиман, да ли знате неко лице коме сте то саопштили да сте Ви Муслиман и да су Вас због тога пустили?

Сведок [REDACTED]: Не, не, то је моје нагађање, нико ништа, ја сам рекао, ја сам испричао тад кад сам се вратио назад кад сам нашао [REDACTED] у ходнику где он седи са Османом, још је неко био. Не могу да ее сетим ко, још је неко био, они су њега испитивали. Ја сам испричао читав ток догађаја како смо остали, како је он остао, како смо кренули вамо за Рахић.

Председник већа: Само моменат да појаснимо.

Сведок [REDACTED]: Разумете, све што сам Вам рекао, то је то

Председник већа: Само моменат, да појаснимо. Дакле, на том пункту сте Ви обојица били заустављени, односно ухапшени, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, чим су пушку и у мене и у њега уперили, то је то.

Председник већа: Да, нисте заједно него сте одвојено одведени у?

Сведок [REDACTED]: Не, ја, на моје инсистирање, хтео сам да одмах одем у затвор, на моје инсистирање да одем одмах у полицију да видим шта је, зашто, какав је разлог.

Председник већа: Дакле, ту на пункту Ви инсистирате да Вас воде у полицију да се разјасни зашто вас хапсе?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Вас и?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је остао ту.

Председник већа: Добро, Вас су одвели. Ко Вас је одвео, колико лица и која су то лица која Вас одводе?

Сведок [REDACTED]: Не знам, двојица су нека била, откуд знам, ко је био, знам да је био у оним резервни састав полиције униформе

Председник већа: Резервни састав полиције?

Сведок [REDACTED]: Да, униформе су имали оне каква је била светло-плава, плава она униформа.

Председник већа: Добро, они Вас одводе. А [REDACTED] остаје ту на пункту?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Да ли је тај пункт имао неке барикаде, нешто или су једноставно само стајали припадници те полиције ту на некој раскрсници или на путу?

Сведок [REDACTED]: Па, био је он, како су већ неке вреће биле постављене ту. Тако да ниси могао проћи, морао си застати, биле су вреће постављене.

Председник већа: А да ли знате ко је држао тај пункт?

Сведок [REDACTED]: Откуд знам, у оној гунгули, немам благе везе. Ја сам једноставно видео униформе, а ко је, шта је, немам појма, верујте ми.

Председник већа: Добро, да ли је то била нека територијална одбрана, да ли су биле оружане формације БиХ или Хрватске, ХВО, да ли Вам је то познато?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам, на почетку није се знало ко је, шта је, где, верујте ми то је било оно у старту тако да је, једноставно оно што са могао приметити то је да је била униформа резервне полиције, то, а ово друго, да ли је била каква формација, то у старту није било никакве формације, каква формација.

Председник већа: Дакле, на Ваше инсистирање да се разјасни зашто Вас хапсе, Вас одводе а [REDACTED] остаје ту, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте, да.

Председник већа: Добро. Ви тврдите када сте дошли, када су Вас довели у ту зграду која је претпостављам представљала службене просторије полиције?

Сведок [REDACTED]: Па, ја мислим да је то то, нисам ја ту.

Председник већа: Да Вас нико није прихватио да Вас саслуша, да објасните, него сте стајали ту негде на ходнику и објашњавали?

Сведок [REDACTED]: Па, то у старту није било никакве организације, то је било, неко, не знам, они су ту и ту.

Председник већа: Али коме сте Ви објашњавали?

Сведок [REDACTED]: Верујте, јер ја знам на ходнику некоме, не могу се сада сетити ко је, неко је стајао, настао је проблем, знам да ми је рекао да је за [REDACTED] расписана потерница. Каква потерница, имају дојаву да он има радиостаницу у кући. Знам да ми је то речено

Председник већа: Да ли је то лице било?

Сведок [REDACTED]: А где је [REDACTED] ја сам рекао да је на пункту, доле и они су..

Председник већа: Само моменат. Да ли је то лице које Вам је рекло да је за [REDACTED] расписана потерница да ли је то лице било у униформи?

Сведок [REDACTED]: Да, били су, то је тачно била она градска униформа полиције из Брчког.

Председник већа: Добро, да ли сте тада видели присутног оптуженог Османа Османовића?

Сведок [REDACTED]: Не, не, на почетку нисам видео. Касније кад сам други пут дошао, кад сам се вратио поново, кад сам видео да [REDACTED] нема доле на пункту и вратио се поново да видим шта је са њим, онда сам видео да Осман с њим седи и још је неко, не знам ко је, не могу верујте ми.

Председник већа: Вама, када су рекли да је за [REDACTED] расписана потерница?

Сведок [REDACTED]: Нисам Вас чуо, нисам Вас чуо.

Председник већа: Када су Вама ту на ходнику саопштили, када Вам је то службено лице саопштило да је за [REDACTED] расписана потерница, да има радиостаницу, Вас нису даље задржавали и рекли су Вам да Ви можете да идете?

Сведок [REDACTED]: Да, да, у том стилу.

Председник већа: Рекли су Вам, „можете да идете“?

Сведок [REDACTED]: Па, не, у старту кад сам рекао то, онда су ми рекли да идем по њега да га доведем доле, где је, па на уласку у Окрајке, на пункту, да идем да га доведем у полицију.

Председник већа: Да га Ви доведете?

Сведок [REDACTED]: Док сам се ја вратио...

Председник већа: Само моменат. Да га Ви доведете?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро, Ви када сте дошли на пункт, тамо сте видели?

Сведок [REDACTED]: Они су њега већ одвели.

Председник већа: Већ су га одвели. Ви сте се вратили и затичете њега и Османа Османовића.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Где их затичете, у каквој просторији?

Сведок [REDACTED]: Па, то је неко предсобље било, кроз то је пролазила полиција, предсобље, као шири ходник неки. Ту је био један кауч и ето ту на том каучу су они разговарали.

Председник већа: Да ли је ту Осман Османовић био сам са њим или је било ту још неко лице?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам разумео шта кажете?

Председник већа: Да ли су били [REDACTED] и Османовић сами или је ту било још неко лице?

Сведок [REDACTED]: Па, на каучу су седели њих тројица. Сећам се да је још неко био, али ко је био тај други, верујте не знам. Знам да је био још један који је слушао шта ми причамо.

Председник већа: Добро, са ким сте Ви причали?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Са ким сте Ви причали? Да ли сте причали са [REDACTED] или са Османом Османовићем?

Сведок [REDACTED]: Па, причао са Османом, ту смо, ту је и [REDACTED] седео, сви смо, испричао сам читав ток догађаја пред [REDACTED] шта се догодило, како смо кренули за Рахић, како сам му нудио да иде, како он није хтео, једноставно он је добровољно кренуо, он је кренуо сам за Рахић.

Председник већа: То сте све причали Османовићу и том трећем лицу, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: То сте причали Османовићу?

Сведок [REDACTED]: Па, њих двојица су, ја немам појма ко је од њих. Осман и још неки је био, али немам појма ко је, верујте ми.

Председник већа: Дакле, њима двојици у присуству [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, да и [REDACTED] је са нама седео ту, он је са нама седео на каучу.

Председник већа: И шта су они рекли када сте Ви то све испричали?

Сведок [REDACTED]: Па, ето да они имају дојаву да је код њега радиостаница, да ће послати полицију да то истраже, ако не буде, ником ништа, да ће бити ослобођен. Под тим убеђењем ја сам се морао вратити назад јер сам имао оца,

брата још у Брчком, морао сам ићи што прије. Питање је било сата кад ће тај део пасти града.

Председник већа: Добро. Ви сте се вратили. А [] је остао?

Сведок []: Да.

Председник већа: Ви сте се, претпостављам, касније виђали са [] по завршетку рата?

Сведок []: Отишао сам једном да га обиђем у полицију, у затвору тамо и онда једном сам видео да је неке гранате ископавао, па сам онда галаму направио, шта га дирају, јер ја сам знао да он није, да нема ништа није крив. Али свакаке су приче кружиле, то је, да ли је то неко намерно пласирао, да ли.

Председник већа: Где сте га посетили, можете ли да нам опишете, да нам кажете тачно које је то место где сте га посетили

Сведок []: Па, то је на Окрајцима тим доле био неки затвор кобјаге ту је био.

Председник већа: Какав затвор, чега се сећате, како је изгледао тај затвор?

Сведок []: То је хангар био, обични хангар, није то затвор, него је то обични хангар у којем је као лимена врата велика, хангар унутра су спавали, ето било је.

Председник већа: Да ли сте Ви улазили у тај хангар?

Сведок []: Не, не, ја сам онда онога нисам улазио унутра, него сам овај онога што их је чувао, хајде дај да изведе [] да попричамо мало напољу, ето, да му дам мало подршке.

Председник већа: Да ли се сећате имена тог чувара?

Сведок []: Да.

Председник већа: Како се звао?

Сведок []: Сад ме питаш то, немам појма. Веруј да ја, како ћу знати, ко како се звао.

Окривљени Осман Османовић: Не знате, добро. И шта Вам је тада [] рекао?

Сведок []: Па, ето, почео је кукати како дођу појединци каже па их навече малтретирају, ово, оно. Ја сам сада, та тог чувара, „па шта пушташ да их малтретирају“. Међутим, он је слегао ременима, виче, „не можеш, дођу, пушке упере, ово, оно“. Е тако, на томе је прича завршена.

Председник већа: Да ли можете да се сетите и да нам саопштите, колико је прошло дана или уопште времена од када је он лишен слободе до дана када сте Ви дошли да га посетите?

Сведок [REDACTED]: Па, богами, прошло је фино.

Председник већа: Колико?

Сведок [REDACTED]: Прошло је фино јер ја сам, не могу сада да се сетим, али прошло је сигурно, па можда и месец, месец и по дана.

Председник већа: Да ли сте Ви тада када сте посетили [REDACTED], да ли сте видели на њему неке повреде и да ли Вам се он жалио да је на било који начин физички или психички малтретиран?

Сведок [REDACTED]: Па нисам видео повреда, само сам видео да је смршао доста, знаш, доста је био смршао и тако, жалио се да дођу навече па их малтретирају.

Председник већа: А шта је говорио, ко то долази да их малтретира?

Сведок [REDACTED]: Е сад ја, то ме пуно питаш, он није рекао именом никога знаш, да дођу навече смена војске и да их малтретирају.

Председник већа: Никога није означио именом? Добро, да ли је помињао да су то стражари инспектори полиције?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Председник већа: Припадници војске или нека лица мимо њих?

Сведок [REDACTED]: Не, не, знам да је рекао да дођу пијани, не за стражаре није ништа говорио да их дирају, није, за стражаре да их дирају, него дођу, дођу са линије мајмуни пијани и онда ту се иживљавају. Тако је то било.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато ту где је тај хангар да ли се ту налазе још неке зграде, да ли можете да нам опишете ко је све ту био присутан у том делу? Да ли се то зове Расадник можда?

Сведок [REDACTED]: Па, да, да, то је у „Шумарији“ нешто, хангари, ту је неких зграда било, радионица нека, ово, оно. Ја ту нисам улазио, верујте. Први пут је било тада када сам због [REDACTED] ушао ту. Ја ту никад нисам ни улазио.'

Председник већа: А да ли је ту постојала нека зграда у којој су били смештени припадници оружаних или полицијских формација?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим, мислим не знам, ја мислим да није, ја мислим да није. Можда касније да је нешто, али тада у то време није сигурно.

Председник већа: Добро. Ви сте тада посетили [REDACTED], попричали сте са њим. И када сте га после тога видели и да ли знате шта се касније са њим издежавало?

Сведок [REDACTED]: Па ја нисам, нисам у старту ни знао, ја сам мислио. Тешко је, хајде, нисам хтео да рекнем, али рећи ћу. Кад сам излазио тад када сам [REDACTED], можда сам могао више учинити, али када сам оставио га, када сам га довео горе у полицију, та кућа где смо били, на излазу доле сам видео његову шуру [REDACTED]. И овај, виче ми [REDACTED], „[REDACTED]“, кажем, „видео сам“. „Па шта ћемо“, каже он, „боли ме она ствар за [REDACTED]“. „Па заболе и менке, када тебе боли ко шуру његову, заболи и мене“. И то је то највише утицало на читав ток догађаја.

Председник већа: Добро. Када сте после тога први пут видели [REDACTED], после рата или када је размењен?

Сведок [REDACTED]: Не, кад сам се вратио кући, видео сам га први пут.

Председник већа: А одакле сте се вратили?

Сведок [REDACTED]: Па, из избеглиштва.

Председник већа: А били сте у избеглиштву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Када је то било, које године је то било?

Сведок [REDACTED]: Па, 2000. ја мислим, не, прије, у ствари, дошао сам да обиђем кућу прије, не могу се сада сјетити која је била, да ли 18. или 19. дошао сам да обиђем кућу да видим шта ми је с куће и тако. Тад сам га видео први пут и то је то.

Председник већа: Добро, да ли сте тада причали и шта Вам је [REDACTED], уколико јесте, шта Вам је [REDACTED] причао?

Сведок [REDACTED]: Па, ја сам њему рекао да ћу га подржати у свему, нека гања, нека гања, једноставно нека гања, без везе су га затворили, без икаквих разлога, али ето тако је прошао како је прошао и ја сам рекао нека гања, а ја ћу сведочити све што. Мислим, шта ја знам, причали смо нормално, знаш.

Председник већа: Кажете, прошао је како је прошао. Како је прошао, шта Вам је причао, шта му се дешавало?

Сведок [REDACTED]: Па, то је причао, ето да су појединци долазили да малтретирају, то је да ударају, ето.

Председник већа: Само то?

Сведок [REDACTED]: Па то је највише колико ја знам, друго ништа.

Председник већа: Да ли се жалио још на нешто?

Сведок [REDACTED]: Не, именом није говорио никога.

Председник већа: Није говорио?

Сведок [REDACTED]: Није.

Председник већа: Само да су долазили ти неки људи који су га малтретирали? Није ни описао како су га малтретирали?

Сведок [REDACTED]: Па, није, овај, нисам га толико ни запиткивао, знаш како то је мало. Није никада да је рекао овај ме је највише тукао, овај малтретирао.

Председник већа: Добро, дакле то је било после рата када сте Ви причали?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И када се све завршило?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли је помињао Османа Османовића?

Сведок [REDACTED]: Предамном није никада.

Председник већа: Османа Османовића никада није помињао?

Сведок [REDACTED]: Па, никад није спомињао, то у старту немам појма, верујте ми. Није он никад ништа споменуо Османа Османовића. Седели смо ми хиљаду пута после тога и прве смо комшије када је год сијело, како шта, долазио је, мислим, знаш. Знаш шта, мало је ово стресно сад шта се дешава, а прије док је он био жив, да он седи и да прича овако нас двојица и да видите шта је истина а шта није знаш. Шта си чекао толико година.

Председник већа: Да ли је спомињао [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Предамном није

Председник већа: Није? Да ли Ви познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам, чуо сам за њега, званично га не знам.

Председник већа: Шта сте чули за њега?

Сведок [REDACTED]: Па чуо сам да је ухапшен био нешто, да је разумијеш, сад сам чуо да је умро, ето тако чујем приче те.

Председник већа: Да је преминуо?

Сведок [REDACTED]: Ако је то тај, што га зову [REDACTED], ако је то тај.

Председник већа: Добро. Дакле, [REDACTED] није помињао пред Вама ко је над њим вршио било какву тортуру, ко га је малтретирао, како Ви то кажете, само је говорио да се то дешавало.

Сведок [REDACTED]: Говорио је уопштено.

Председник већа: Да ли Вам је познато да ли је он имао неке повреде? Он је преминуо је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Не разумијем, нисам вас ...

Председник већа: [REDACTED] је преминуо?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли Вам је познато од које болести, зашто је преминуо? Ипак је то рано.

Сведок [REDACTED]: Само полако, нисам Вас разумио.

Председник већа: Да ли Вам је познато када и зашто је преминуо [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па како не знам, први комшија ми је, како нећу знати.

Председник већа: Добро. Шта се дешавало, да ли је био болестан после рата, да ли је имао извесних проблема који су повезани са његовим бораваком у овом логору?

Сведок [REDACTED]: Па не знам да ли је то имало шта, он је имао рак дебелог цријева и овај да ли је то шта могло бити повезано с тим, чисто сумњам.

Председник већа: А да ли Вам се жалио још на неке повреде?

Сведок [REDACTED]: Није, није никада.

Председник већа: Није се жалио да је имао било какве повреде?

Сведок [REDACTED]: Није, први пут кад смо се срели, говорио је да су долазили малтретирали, касније нисмо о томе, ја сам њему говорио због чега он то не гађа, што не гађа, међутим он је то све некако, шта ја знам шта и како је то...

Председник већа: Да ли познајете ћерку [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Како нећу знати.

Председник већа: У каквим сте односима?

Сведок [REDACTED]: Добрим, што?

Председник већа: Она је саслушана у овом поступку и дајући свој исказ она је изјавила да је њен отац говорио да је малтретиран, да је тучен у овом затвору, у овом логору и да га је једном приликом тукао и Осман Османовић, да је она чула да о томе њен отац прича са такође оштећеним који је боравио у овом логору [REDACTED]

██████████. Да ли је Вама некада причала? Кажете да сте комшије, у добрим односима. Да ли сте некада разговарали о томе?

Сведок ██████████: Да га је Осман тукао? Чисто сумњам, вјерујте, то је баш, не вјерујем, у ту причу не вјерујем.

Председник већа: Зашто не верујете?

Сведок ██████████: Па не вјерујем да је он икада и отишао у затвор горе, чисто сумњам да је отишао, јер то је било, то није затвор, шта је то, то је била нека...

Председник већа: А зашто не верујете да би Осман Османовић отишао горе?

Сведок ██████████: Па не вјерујем да је на то спао да оде, вјерујте, ето.

Председник већа: А зашто спао, где је он то био да би спао да оде горе?

Сведок ██████████: Па био је, ето неку функцију, ја знам после тога да је обављао ту функцију, неку, инспектор, шта је био у полицији.

Председник већа: На којој функцији је тада био?

Сведок ██████████: Не знам званично, али мислим да је инспектор неки био, појма немам, вјерујте.

Председник већа: Којих формација, да ли знате да ли је био инспектор, да ли је то била јавна полиција, да ли је то била безбедност, да ли су то биле безбедоносне службе, којим структурама је он припадао? Да ли је то Вама познато?

Сведок ██████████: Па полиција обична, мислим полиција, полиција, у граду је била полиција, нити војна, он је у полицији био.

Председник већа: Била је војна полиција и обична?

Сведок ██████████: Није, није, није војна полиција.

Председник већа: А где је била војна полиција, да ли Вам је познато?

Сведок ██████████: Па није ми познато ни то. Да вам кажем, видео сам их по путу, а где буду немам појма.

Председник већа: Не знате где сте су били стационирани?

Сведок ██████████: Не знам, не знам, није ме ни интересовало, вјерујте.

Председник већа: А да ли Вам је познато које су тада у том периоду, које су још постојале оружане формације? Да ли је ту било неке војске?

Сведок ██████████: Кад, кад, у којем периоду?

Председник већа: После почетка рата, ето дизања у ваздух тог моста, да ли је постојала неке војска?

Сведок [REDACTED]: Ма никаква војска није постојала, каква је војска постојала, ми у улици двије пушке имали, каква је то војска, није никаква војска била.

Председник већа: Добро. А у Окрајцима, Горњем Рахићу?

Сведок [REDACTED]: Шта у Рахићу?

Председник већа: Да ли је постојала нека војска?

Сведок [REDACTED]: Ја сам, у доласку, први пут, тад ми је први пут да уђем у Рахић, видео резервни састав полиције. Значи пунктови су били на излазу из Брчког, доле код Козаре, то су били ове униформе резервног састава полиције на улазу у Окрајке, и видео сам тад кад сам дошао горе у ту зграду значи полиција је била, није било никакве војне формације, чисто полиција, значи. Полиција из Брчког. Ја сам се тад зачудио и изненадило ме, нисам ни знао, побјегли су из Брчког, горе су одмах оформили полицију сред мјеста оформили, војска то је, ово што је било то је било самоорганизовано, ништа то никакве формације није било. Касније, касније већ, касније је формиране касније јединице, мјесец дана после тога. У старту, ма каква војска, никаква војска.

Председник већа: Добро. Значи после месец дана је формирано. Шта је формирано после месец дана?

Сведок [REDACTED]: После месец дана су већ се формирале јединице и ово оно, и знали су се заповедници, у старту се није знало ништа, ни ко пије ни ко плаћа.

Председник већа: Да ли знате неког заповедника? Име, презиме?

Сведок [REDACTED]: Па знам да сам ја био у Првом батаљону, у старту је био тај, како су га звали [REDACTED], како, немам појма, он је био командант Првог батаљона, то знам, и овај, ја сам послје месец дана дошло је до неке свађе, препирке, ја сам отишао у хрватска села, тамо прешао у ХВО.

Председник већа: Добро. Можете ли мало детаљније да нам опишете тај хангар за који кажете да је имао лимена врата? Какав је био кров?

Сведок [REDACTED]: Лимени, ба хангар обични, лимени, па и сад тај хангар ја мислим да има горе.

Председник већа: А зашта служи тај хангар, да ли можете да нам појасните?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам зашта је он служио, немам појма, али то једноставно можеш унутра, ето, возила паркирати нека и тако. Не знам шта, као гаража.

Председник већа: Није било адекватно за становање?

Сведок [REDACTED]: Није било, није био адекватан смештај, то је сигурно.

Председник већа: Добро. Кажите ми када Ви долазите и затичете [REDACTED] са Османом Османовићем и тим трећим лицем, чијег се имена не сећате, и објашњавате им шта се дешава, да [REDACTED], сматрате да нисте ништа криви, да ли је неко убележио, да ли је то неко уписао?

Сведок [REDACTED]: Нисам видео да је ико ишта бележио.

Председник већа: Дакле Ви ту у том предсобљу причате, говорите и како је дошло после тога да Ви одете, а да [REDACTED] остане?

Сведок [REDACTED]: Па шта ја знам, немам појма.

Председник већа: Ко је рекао да Ви можете да одете? Да ли Осман...

Сведок [REDACTED]: Горе кад сам дошао, немам појма, није нико ништа...

Председник већа: Само моменат. Ви сте објаснили да нисте ништа криви и кажете Ви сте могли да одете, а [REDACTED] није могао да оде.

Сведок [REDACTED]: Па зато што је за [REDACTED] кобајаги нека потерница расписана, разумијете, зато [REDACTED] није могао да оде. То је тај проблем. То је, и за нас, јер и за нас кад смо ми улазили, за нама је ишао тај [REDACTED] са својом женом и он је видео како су нас заробили и он после, у ствари он је горе био читав рат, па избјегао, па у размјени, касније отишао за Аустралију.

Председник већа: Дакле, Вама су поверовали да Ви нисте ништа криви, а [REDACTED] је морао да сачека ту проверу, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да, да, баш то, зато је и ухапшен.

Председник већа: А ко је вама рекао да он мора да сачека, да ли Осман Османовић или то друго лице које је било са Османом?

Сведок [REDACTED]: Како?

Председник већа: Ко је вама рекао да он мора да сачека? Да ли је то рекао Осман Османовић или тај трећи, чијег се имена не сећате?

Сведок [REDACTED]: Па не знам, мислим да је Осман то, то њих двојица су сједели на каучу, да је Осман то рекао тако.

Председник већа: Осман је рекао да ви можете да идете, а да [REDACTED] треба да сачека проверу потернице која је за њим расписана.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Да ли има неко питање за овог сведока? Тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца. Помињао је сведок неко вађење мина неексплодираних да је то спомињао [REDACTED]. О чему се ту ради?

Сведок [REDACTED]: Па једном приликом сам кренуо на линију и доле негде код школе у Рахићу, ваљда из Брчког је испалена нека хаубичка, немам појма чега, пројектил неки који није експлодирао и ту поред њега је стајао неки чувар који је довео [REDACTED] да вади ту мину, ту гранату. И онда сам ја мало, шта га дирају, шта зајебају човека, зар није могао нико други да вади и тако, то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли причали касније са њим везано за гранату кад сте га видели после рата?

Сведок [REDACTED]: Па јесмо, онако смо то причали, знаш.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је рекао?

Сведок [REDACTED]: Шта је могао рећи, ништа званично није могао рећи, једноставно да уђе у хангар и покаже прстом: ајде ти, ајде ти, то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте рекли да сте били у почетку у Првом батаљону, овај, ангажовани. Први батаљон чега, које формације?

Сведок [REDACTED]: Немам ја појма каква је то била формација, пјешадија...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли то територијална одбрана, полиција, војска, како бисте Ви данас рекли то, шта би то могло бити?

Сведок [REDACTED]: Па то Први батаљон, па војска, то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта сте рекли да сте после прешли у ХВО?

Сведок [REDACTED]: Да. Тад је био то све ХВО, али ето дошло је до свађе неке и онда сам ја отишо, отишо с стих терена. Зато нисам ту и био, био само мјесец дана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците када сте се вратили из Горњег Рахића први пут, Ви се враћате, [REDACTED] остаје ту, да ли сте видели неког од породице [REDACTED]? Кажете да сте били комшије, прва кућа до куће. Јесте ли видели неког од његове породице? Помињете да је имао....

Сведок [REDACTED]: Не, не, кад је мост отишао они су сви избјегли, нисам никога видио. А једино сам видио кажем ти тог шуру сам видио одмах у Рахићу, јер је он избјегао раније.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То сте ми рекли. А да ли сте касније видели неког од његове породице, да ли сте причали са њима везано за Ваш повратак, његовостанак тамо?

Сведок [REDACTED]: Нисам неког видио, нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте. Немам више питања, хвала.

Председник већа: Браниоче, изволите, да ли имате питања за овог сведока?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Имам само једно питање. Поменули сте име да сте на излазу тог дана или вечери, сад које је доба дана било не знам, срили неког [REDACTED] који је шура од [REDACTED]. Је л' се сећате можда презимена тог [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То му је шура.

Адвокат Ђорђе Дозет: Како се зове тај [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То је од жене му брат.

Адвокат Ђорђе Дозет: Извините, нисам чуо?

Сведок [REDACTED]: То му је од жене брат.

Председник већа: Како се зове, да ли знате његово име пита бранилац?

Сведок [REDACTED]: Па [REDACTED].

Председник већа: Презиме.

Сведок [REDACTED]: Немам појма.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања.

Да ли оптужени има неко питање за овог сведока? Немате питања.

Ја Вам се захваљујем, можете да се удаљите.

Сведок [REDACTED]: То је то, је л'.

Председник већа: То је то.

Сведок [REDACTED]: Добро, хвала лијепо.

Председник већа: Да ли се чујемо са судијом?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта: Можете ићи.

Председник већа: Завршили смо испитивање сведока. Ја Вам се захваљујем на сарадњи, можемо да се одјавимо.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта: Молим и други пут, довиђења.

Председник већа: Пријатно.

Констатује се да је сведок [REDACTED] уз сагласност странака отпуштен из заседања.

Обзиром да је одредбама члана 117 ЗКП-а прописано да орган поступка по службеној дужности или на предлог странке и браниоца одређује вештачење, да је налаз судског вештака неуропсихијатра примаријуса др Зорана Ђурића који је суду достављен дана 27.10.2021. године као прилог поднеска браниоца оптуженог адвоката Ђорђа Дозета одређен и израђен по захтеву браниоца оптуженог адвоката Ђорђа Дозет, супротно наведеним законским прописима, то исти не може бити увршћен у доказни материјал и враћа се браниоцу оптуженог адвокату Ђорђу Дозету.

Позива се бранилац адвокат Ђорђе Дозет који је више пута упозорен на одредбе члана 350 и 395 ЗКП-а, да се докази предлажу или на припремном рочишту или на главном претресу, а не поднесцима, обзиром да је у овом поднеску поново ставио доказни предлог односно предлагао извођење доказа, да се, имајући у виду наводе из поднеска од 27.10.2021. године, изјасни да ли предлаже извођење нових доказа.

Изволите браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја сам уз писмени поднесак који сте сада поменули предложио извођење нових доказа односно поновио доказ, што имам по Законик у о кривичном поступку право.

Председник већа: Само моменат, браниоче. Ја сам Вас само упозорила да морате на претресу да би се супротна страна изјаснила, да се поднесцима не предлажу докази, то сам Вас и раније упозорила. Изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Раније сте ме упозорили управо да достављам предлог уз поднесак, прочитајте...

Председник већа: Молим Вас, нема потребе да ја и Ви улазимо у расправу. Изволите, изнесите доказни предлог.

Адвокат Ђорђе Дозет: Наравно да нема потребе. Не видим законски основ по коме Ви нешто што сам Вам ја доставио враћате, физички враћате. Ви можете не узети ово у доказе, можете не знам шта направити са овим, али не можете ми физички вратити.

Председник већа: Браниоче, закон је јасан. Вештачење одређује орган поступка. У овом поступку орган поступка је суд. Дакле, вештачење може бити одређено само наредбом суда, према томе, не може бити уврштено у доказни материјал вештачење које је израђено, одређено наредбом или захтевом браниоца оптуженог, оптуженог, тужиоца и остало. Дакле, само вештачење које одређује суд. Стога Вам је враћен тај поднесак, јер то вештачење није одредио суд.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја понављам да ово, како год Ви ово звали и како га год третирали, не можете, јер нигде у Законнику о кривичном поступку не стоји да ћете ми физички вратити ово.

Председник већа: Молим Вас. Изволите, изнесите доказни предлог.

Адвокат Ђорђе Дозет: Доказни предлог сам изнео у том писменом поднеску, односи се на способност [REDACTED] да с обзиром на медицинску документацију која је садржана у овом спису и која је изведена у доказном поступку, по нама доказује да није способан да на реалан, адекватан, законит начин изнесе своје ставове, своја запажања о дешавањима из временског периода који је обухваћен оптужницом. Као прилог предлогу доставили смо налаз овог вештака за којег смо предложили, ако одредите вештачење да му дозволите учешће у својству стручног саветника.

Председник већа: Тако се предлаже браниоче, само моменат. Тако се предлаже и Ви сте могли уместо достављања тог поднеска овде на претресу да предложите вештачење оштећеног [REDACTED] и уколико вештачење буде усвојено да ћете предложити примаријуса Зорана Ђурића као стручног саветника. Дакле, Ви оспоравате исказ сведока [REDACTED]. Можете само детаљније да се изјасните о разлозима, околностима да би се тужилац изјаснио у односу на овај Ваш доказни предлог.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дијагнозе из налаза и мишљења Института за судску медицину из 1997. године, који је изведен овде као доказ, лаички начином, дакле изгуглавањем, читањем било којег уџбеника психијатрије, налаз односно дијагнозе које су постављене за оштећеног [REDACTED], јасно указују о његовој способности перцепције односно говорне артикулације нечега што му се у спорном догађају дешавало и логике и његове могућности да схвати, повеже на логичан начин догађаје који су му се десили, догађаја, стање и људе. То је оно што пише у сваком медицинском уџбенику психијатрије. Управо због тога што сам ја лаик за медицину и психијатрију, потражио сам помоћ стручњака који је све то написао, а ја том приложио да бисте ви имали начина и разлога да разматрате предлог да се одреди то вештачење.

Председник већа: Добро. Дакле, које вештачење предлагете и од стране ког вештака, које струке?

Адвокат Ђорђе Дозет: Од стране вештака неуропсихијатра и психолога наравно.

Председник већа: Вештачење оштећеног [REDACTED].

Адвокат Ђорђе Дозет: [REDACTED]. У склопу налаза....

Председник већа: То смо већ разјанили.

Адвокат Ђорђе Дозет: ... који сте имали раније. Предлажем да то буде професор Јовановић који је један од аутора односно учесника у сачињавању налаза и мишљења из '97. године који је то направио на основу прегледа...

Председник већа: Само момеманат. Доктор Јовановић, које струке је он?

Адвокат Ђорђе Дозет: Он је вештак неуропсихијатар, судски вештак, професор са Медицинског факултета, вештак неуропсихијатар, а психолог претпостављам да је могуће да он одреди психолога или да му суд одреди психолога који ће заједно са њим да одради то вештачење.

Председник већа: Добро. На ове околности које сте навели.

Изволите тужиоче, да ли можете да се изјасните у односу на овај доказни предлог браниоца оптуженог?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Могу да се изјасним, наравно да могу да се изјасним. Овде се ради о томе да је бранилац незадовољан садржином исказа поменутог сведока, а нису постојале као ни што не постоје никакве околности које би довеле у питање његово свесност, оријентисаност, мисаони ток и све остало. Имали смо прилику да га овде саслушавамо више пута односно испитујемо, два пута на главном претресу, једанпут овај у претходном поступку, било је јасно свима и видели сте га ви сви, да је он такав да може да да свој исказ, да не постоји ниједна околност која би довела тако што у питање, тако да се ја противим томе, како се зове, предлогу од браниоца, сматрам да је непотребан.

Председник већа: Добро. Да ли има још доказних предлога у допуну доказног поступка? Ми смо извели све доказе који су до сада предложени, одлучили смо о осталим доказима који нису изведени односно суд је, ово веће је одбило доказе за које је нашло да су сувишни или да се не односе на предмет доказивања. Да ли осим овог доказног предлога браниоца оптуженог имате још доказних предлога да би веће пре повлачења на одлучивање, да би се изјаснила супротна страна пре повлачења већа на одлуку?

Адвокат Ђорђе Дозет: Одбрана нема других предлога осим што инсистира да се у предмет заједно са мојим предлогом стави и овај папир, налаз, како год да га назовемо, доктора Зорана Ђурића.

Председник већа: Добро. Тужиоче, Ви немате нових предлога?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У 13 и 25 одређује се пауза у трајању од десет минута ради одлучивања већа о доказном предлогу браниоца оптуженог, адвоката Ђорђа Дозета.

Након паузе, наставља се главни претрес.

Након већања и гласања, суд је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ доказни предлог браниоца оптуженог Османа Османовића, адвоката Ђорђа Дозета да се у доказном поступку изведе доказ неуропсихијатријским вештачењем оштећеног [REDACTED] од стране наведених вештака или друих вештака, са истих разлога са којих је овај доказни предлог одбијен решењем суда од 11.10.2021. године.

Обзиром да нема нових предлога у допуну доказног поступка, председник већа објављује доказни поступак је завршен.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ СТРАНАКА

Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја бих пре завршне речи, заменик тужиоца, извршио измену чињеничног описа.

На основу члана 409 став 1 ЗКП-а, делимично мењам уз погледу чињеничног стања оптужницу КТО. број 1/20 од 21.02.2020. године против окривљеног Османа Османовића, тако да сада иста гласи:

Што је током маја и јуна месеца 1992. године у импровизованом логору „Расадник“ на локалитету Окрајци у Горњем Рахићу, општина Брчко, Република Босна и Херцеговина, као припадник безбедносних структура хрватско-муслиманске стране у оружаном сукобу, у својству једног од главних иследника у логору, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је на том продучју постојао, а није имао карактер међународног сукоба, између хрватских и муслиманских оружаних формација са једне стране и српских оружаних формација са друге стране, противно члану 3 став 1. тачка 1а) III Женеуске конвенције о поступању са ратним заробљеницима и IV Женеуске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (обе од 12.08.1949. године) ратификованих од стране Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије 1950. године („Службени лист ФНРЈ“ број 24/50) и члана 4 ст.1ав и став 2. тачка а) Допунског протокола (Протокол II) уз Женеуске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба („Службени лист СФРЈ, Међународни уговори“ број 16/78), заједно са другим припадницима исте стране у оружаном сукобу, у односу на лица која не учествују непосредно у непријатељствима, подразумевајући ту и припаднике непријатељских оружаних снага који су лишени слободе, према којима се мора поступати у свакој прилици човечно без икакве неповољне дискриминације засноване на њиховој етничкој припадности, нечовечно поступао, примењивао мере застрашивања, противзаконито затварао, мучио, те вршио насиље над њиховим здрављем, физичким и менталним благостањем, на тај начин што је:

1. Дана 06.05.1992. године, након што му је доведено цивилно лице оштећени [REDACTED], претходно лишено слободе у свом путничком возилу на контролном пункту у Горњем Рахићу, отпочео испитивање везано за његова сазнања о активностима српских снага у ратним догађањима у Брчком, као и његовом наводном учешћу у припремању истих, којом приликом му је од стране другог присутног припадника исте стране у оружаном сукобу којој је припадао и окривљени прећено да ће му бити пресуђено ножем ако се утврди да је крив, након чега га је окривљени

Осман Османовић без решења о задржавању, односно притварању, противзаконито затворио, тако што га је закључао и изашао из просторије, да би га сутрадан ујутру, дана 07.05.1992. године припадници исте стране у оружаном сукобу одвели у оближњи лимени објект са бетонском подлогом, без прозора, природне светлости, свежег ваздуха, воде и нужника, који је раније служио за сушење воћа и поврћа (комора), из које је, потом, у више наврата извођен на испитивање, физичко и психичко злостављање, као и на вађење из земље неексплодираних граната, са чим је окривљени Осман Османовић као један од главних иследника у логору био упознат, при чему је у поменутој комору неутврђеног дана, у наведеном временском периоду, окривљени Осман Османовић довео једног НН припадника исте стране у оружаном сукобу, као и оштећеног [REDACTED], у присуству окривљеног ударио ногом обуеном у ципелу, у пределу колена;

2. Дана 13.05.1992. године, приликом испитивања цивилног лица оштећеног [REDACTED], претходно лишеног слободе у путничком возилу на контролном пункту у Горњем Рахићу, над поменутиим оштећеним, заједно са више припадника исте стране у оружаном сукобу, вршио тортуру, која је трајала током читаве ноћи, све до јутра, тражећи податке о појединим војно-ангажованим лицима у Брчком, о наоружању којим располажу српске оружане формације и положајима које држе, којом приликом је оштећени ударан рукама и ногама, дрвеном палицом и пендреком, по глави и телу, при чему му је ударце задавао и окривљени Осман Османовић, услед чега је оштећени више пута губио свест, након чега су га поливали водом, поново га тукли и принуђивали да пије мокраћу, да би га потом пребацили у поменутој комору, из које је у наредном периоду више пута извођен на испитивање, када је физички и психички злостављан и телесно повређиван, са чим је окривљени као један од главних иследника у логору био упознат, да би га неутврђеног дана током јуна месеца 1992. године окривљени Осман Османовић заједно са још једним припадником исте стране у оружаном сукобу, извео напоље из коморе, где га је окривљени Осман Османовић, псујући му мајку уз претње да ће га убити и да неће жив изаћи, тукао по телу, ударајући га по телу више пута рукама и ногама обуеним у ципеле, све док се оштећени од задобијених удараца није умокрио, након чега је враћен у комору;

3. Неутврђеног дана током јуна месеца 1992. године, након довођења из поменуте коморе, у којој је био затворен припадник српских оружаных формација оштећени [REDACTED], претходно дана 03.06.1992. године, лишен слободе у путничком возилу на контролном пункту у насељу „4. јули“ према Диздаруши, општина Брчко, током његовог испитивања заједно са више припадника своје стране у оружаном сукобу учествовао у вршењу тортуре над истим, ради изнуђивања његовог исказа о положајима српских оружаных формација и врсте наоружања којима располажу, којом приликом је оштећеном био уперен пиштољ у главу, када је задобио бројне ударце дршком од метле, рукама и ногама обуеним у ципеле и чизме, по телу, глави и рукама, од чега је био сав крвав, док су му очи биле скоро потпуно затворене, нос разбијен, а више зуба и ребара сломљено, при чему му је окр. Осман Османовић незадовољан његовим одговрима, пришао и уз речи: „Маму ти јебем, чето, што лажеш?“ ударио га руком по лицу, од чега му је глава пала и ударила о сто, након чега је настављено његово батинање, да би по завршетку испитивања оштећени био одведен у поменутој комору, из које је у наредном периоду у више наврата извођен ради чишћења ђубрета, вађења из земље неексплодираних граната и испитивања, током којих је поново тучен, са чим је окривљени као један од главних иследника у логору био упознат;

4. Неутврђеног дана током јуна месеца 1992. године, из поменуте коморе, у којој је било противзаконито затворено цивилно лице, оштећени [REDACTED], претходно, дана 27.05.1992. године, лишено слободе у свом путничком возилу на контролном пункту у селу Ратковићи, општина Челић, заједно са још једним припадником исте стране у оружаном сукобу, извео га из коморе где га је физички злостављао, задајући му бројне ударце рукама и ногама обувеним у ципеле по телу, глави и ногама, све док оштећени од примљених удараца због изнемоглости није клонуо, након чега су га увели у суседну просторију,

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1 КЗ СРЈ описано под такама 1, 2 и 4 у стицају са кривичним делом ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ, описано под тачком 3 диспозитива оптужнице у саизвршилаштву у вези члана 22 истог Закона.

Председник већа: Добро. Питам браниоца оптуженог, да ли одбрана тражи рок, да ли бранилац и оптужени траже рок за припремање одбране у односу на измењену оптужницу на данашњем претресу?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Ђорђе Дозет. Дозвољавам да нисам добро пазио на часу. Занима ме само, да ли је у чињеничном опису поред овог што је додато, остало у овој преамбули овај део – као и са другим за сада НН лицима?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чули сте шта сам рекао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па, ево опростите, нисам запамтио, нисам забележио. Ако можете да ми то кажете?

Председник већа: Да ли тражите рок, ја Вас питам или хоћете да Вам доставимо транскрипт овог изјашњења тужиоца, односно измењену оптужницу?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не тражим рок, тражим да ми се каже да ли је то то и да у два минута завршим причу.

Председник већа: Тужиоче, објасните, на који се део односи, браниоче?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, само, задња реченица у премабули. Дакле, да ли остаје ово, „као и над другим за сада НН лицима“? Да ли је то остало у чињеничном опису?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није остало.

Адвокат Ђорђе Дозет: Није остало, хвала.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако дозволите минут разговора са окривљеним, па да Вам се изјасним о томе.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: По договору са окривљеним, биће нам довољно две просто-проширене реченице па да наставимо даље са главним претресом. Дакле, да се окривљени изјасни о овом што смо разумели, како смо разумели измену.

Оптужени Осман Османовић: Значи свакако остајем при ранијем исказу. И при томе осим овога што ћу сада рећи, немам ништа ново да кажем, осим везано за ово, за ову тврдњу да сам био један од главних иследника. Ја никада нисам био иследник, никада нисам био главни иследник. Ја сам био инспектор Центра служби безбедности Тузла, Станица јавне безбедности Брчко, значи искључиво то је била моја позиција и то је мој ратни расиоред инспектор и пријератни, значи у систему социјалистичком, а такође и распоред овај ратни. Значи, никакав главни иследник нисам био. Ником нисам био у ситуацији да наредим, да кажем да треба да уради ово или оно. Искључиво сам ја радио оно што су мени надређени наређивали и давали ми задатке. Хвала лепо.

Председник већа: Добро. Да ли имате браниоче неких нових доказних предлога?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Не.

Председник већа: Немате нових доказних предлога. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да замолим да закажемо претрес у неком кратком року пошто имам дуже времена да износим завршну реч.

Председник већа: Дуже времена имате да износите. Можемо.

На захтев заменика Тужилаштва за ратне злочине, главни претрес се **ПРЕКИДА**, а наставиће се

18.11. у 10, да ли одговара свима? Браниоче?

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја имам у 09:30 у овом суду, али решићу то на неки други начин.

Председник већа: Да ли хоћете у 11?

Адвокат Ђорђе Дозет: 09:30 и биће цео дан, али решићу. Што се мене тиче можемо. Мени одговара.

Председник већа: Одговара Вам. Добро. Дакле 18.11. у 10.

Довршено у 13:56.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА